

Hvad angaaer det underordnede Personale i Skiftekommissionen fandtes der ikke Anledning til at foreslaae nogen Forøgelse i det for Tiden ansatte Personale, hvilket derimod maatte forbedres saaledes, at ethvert af Skiftekommissionens 3 Medlemmer erholdt en Fuldmægtig og 2 Kopister til Besørgelse af Forseglingens, Registrerings- og andre udgaaende Forretninger, Repartitioners Affattelse, Revisionsforretninger, Protokolførsel, Korrespondance m. v., hvorhos en Kopist særligt maatte have at modtage Dødsanmeldelse og føre Riste over, til hvilken af Kommissionens 3 Afdelinger hvert enkelt Bo er henvist. Endelig maatte hver af disse Afdelinger have sit afsondrede Lokale med et særgeget Værelse for vedkommende Assessor, istedetfor at der hidtil til stor Ulempe for Forretningernes Besørgelse har været afbenyttet et fælles Lokale.

Efterat Ministeriet havde modtaget denne Betænkning, er der givet Generalprokurøren Beilighed til at høre sig om Sagen, og denne Embedsmand har ligeledes bestemt udtalt sig for Nødvendigheden af en Omordning af Skiftekommissionens nuværende Organisation, idet han i det Væsentlige har tiltraadt det af Rettens Minoritet fremsatte Forslag.

Ministeriet, der ogsaa har maattet erkjende, at de af Retten fremhævede Mangler og Ulemper ved den nuværende Organisation af Skiftekommissionen gjøre en Omordning af samme nødvendig, har derimod troet, at den bør værfættes saaledes, at den hidtilværende Forbindelse mellem Skiftekommissionen og Hovedretten bibeholdes, og har derhos fundet at kunne tiltræde det af Rettens Pluralitet i saa Henseende fremsatte Forslag.

Ministeriet nævner ingen Tvivl om, at den Indretning af Skiftekommissionen, hvorpaa bemeldte Forslag gaaer ud, er vel fikket til at afhjælpe de i det Foregaaende fremhævede, med den nuværende Organisation forbundne Mangler og Ulemper, og til at give Garanti for, at Boerne ville blive behandlede med Indsigt og Dygtighed og fremmede med tilbørlig Hurtighed. Det lader sig naturligtvis ikke paastaae, at de samme Fordele ikke skulde kunne opnaaes ved Oprettelsen af en saadan Skifteret, som

den af Minoriteten foreslaaede, men i Henhold til de af Pluraliteten fremsatte Grunde imod dens Hensigtsmæssighed har man ikke kunnet andet end finde det utilraadeligt at gaae ind paa en Ordning, hvoraf der let kunde udvikle sig nye Ulemper, og derhos tilbørlig de samme, som det er Opgaven at faae fjernede, i hvilken Henseende man lægger stor Vægt paa, hvad der er anført dels om, at der ikke vil kunne sikkes Skiftekommissionen, naar den udsøndres fra Forbindelsen med Retten, Tilgang af dygtige Kræfter, dels om at en langvarig Forbliven i en saadan temmelig isoleret Stilling let kan virke nedtrykkende og sløvende.

Foraaavdt den oftnævnte Minoritet til Støtte for sit Forslag har udhævet det for Embedet Skadelige og mod Individet Ubillige i, at Rettens Medlemmer mod deres Tilbøielighed tvinges til at indtræde i Skiftekommissionen, bemærkes, at Hensynet til Muligheden af, at en Assessor maatte føle Ulyst til at overtage Forretninger, der henhøre til dem, han er beskikket til at udføre, ikke er et Moment, som egner sig til her at komme i Betragtning, og ligesom der forøvrigt vistnok kan gjøres Regning paa, at den, der maatte føle en særdeles afgjort Utilbøielighed imod at indtræde i Skiftekommissionen, vil kunne formaae et andet Medlem af Retten til at indtræde i hans Sted, saaledes tør man med Sikkerhed gaae ud fra den Forudsætning, at ogsaa den, der mod sit Onske gaaer over i Skiftekommissionen, med Nidhærhed vil røgte sit Hverv.

Naar Minoriteten derhos har anseet det mere stemmende med Grundlovens § 76, at Skifteforvaltningen adskilles fra den dømmende Ret, maa det bemærkes, at det ikke vil lade sig gjøre at dele Skifteforvaltningen saaledes, at de derunder forekommende judicielle Handlinger udføres af en Person og de administrative af en anden; men naar Skifteforvaltningen i sin Heelhed maa bestyres af den samme Mand, maa det efter den gjældende Lovgivning ansees rettest, at denne Mand betragtes som Dommer og ikke som administrativ Embedsmand, idet Skifteforvaltningen i det Hele er at betragte som en actus judicialis, hvis